

Juryrapport

Raadselachtige verhoudingen, al dan niet omgekeerde crime passionel, ontroerende levensgetuigenissen, afgunst, misverstanden.

Het thema 'tweestrijd' leverde een kleurrijk pallet aan verhalen op, met soms bijzondere, en soms juist heel alledaagse personages.

Sommige van die verhalen borduurden voort op het intro, anderen namen zo snel mogelijk een afslag ver weg ervan. Wie ervoor koos de wat cryptische stijl ervan lang te rekken, nam een risico: hoe meer het verhaal een lange aanloop naar de plot werd, hoe belangrijker de plot daarmee werd, en hoe meer hij soms tegenviel. Maar soms ook allerminst.

Want wat zaten er veel verrassende verhalen tussen, en wat waren ze met plezier geschreven. Soms droop de bravoure van het papier, en sommige inzendingen gingen zelfs vol het meta-pad op door van deze wedstrijd zélf het onderwerp te maken, of van een jurylid een personage.

Het thema tweestrijd was vaak uitgewerkt als de keuze tussen zwijgen of spreken, en tussen iemand wel of niet verlaten. Veel verhalen speelde zich af in de relationele sfeer, of de familiale. Het meest populaire onderwerp: overspel. De meest populaire drank: wijn – er wordt veel wijn gedronken tijdens de tweestrijd. En het meest voorkomende doembeeld, dat is het verzorgingshuis.

Deze schrijfwedstrijd speelde zich af tijdens een wereldwijde pandemie. Je zou het niet zeggen.

Corona speelde in één verhaal een bijrol en in één een hoofdrol, en daar bleef het bij.

Klimaatproblemen, oorlogen, aanslagen, vijf maanden met een demissionair kabinet: het levert dagelijks krantenkoppen en nieuwsberichten op, maar in deze wedstrijd geen verhalen. Gender- en identiteitsvraagstukken evenmin, trouwens.

Veel verhalen waren korte thrillers en veel verhalen dreven op vooral, of zelfs alleen maar dialogen.

Het risico daarvan blijft, en bleek ook nu: de informatie moet dan ook in die dialogen zitten, en dat maakt ze vaak onnatuurlijk. 'Te uitleggerig' was een commentaar dat bij de juryleden geregeld in de kanttekening stond. Een belangrijke aanbeveling, ook nu, blijft een klassieke: *show, don't tell*.

Er zat een enkel egodocument tussen en een enkel als proza vermomd essay, maar dat waren uitzonderingen. De opdracht was: schrijf een verhaal, en dat deed bijna iedereen. Dat lijkt erg logisch, maar in de praktijk is het dat vaak niet.

Wat ook logisch lijkt en toch vaak niet gebeurt, is het aanhouden van de maximale lengte. De juryleden hadden van tevoren uitgebreid besproken welke overschrijding van de maximale lengte nog aanvaardbaar zou zijn. Dat is een onnodige discussie gebleken: geen enkele inzender heeft de lengte overschreden, en enkele kwamen zelfs met een verhaal van exact 800 woorden. Veel verhalen kwam ook al voor, soms zelf ruim voor de deadline binnen. Met andere woorden: de zelfdiscipline en professionele instelling van de deelnemers aan deze wedstrijd zijn opvallend groot.

Tegelijk dachten de juryleden soms: had het verhaal maar een dag later ingeleverd, zodat je het nog één keer had kunnen lezen. Dan waren de fouten in interpunctie, spelling en grammatica je misschien zelf opgevallen, of de slordigheden door zichtbaar herschrijven en knippen en plakken, of dan had je misschien iets aan de opmaak gedaan.

Daar staat tegenover dat één deelnemer zelfs een illustratie bij het verhaal maakte, en een andere een volledig omslag.

Dat had geen invloed op de beoordeling, maar zoals een groot schrijver ooit schreef: 'Het is niet onopgemerkt gebleven.'

De drie winnaars vielen op door een combinatie stijlqualiteiten. Correctheid en precisie in woordkeuze, duidelijkheid en helderheid in formuleringen, fraaiheid in beeldspraak en andere

stijlfiguren, en gelaagdheid: een diepere betekenis van handelingen, sterke wendingen, een treffende psychologische schets van de hoofdpersonen.

Eén verhaal dat weliswaar niet heeft gewonnen, viel ons op door het overweldigende schrijfplezier en schrijftalent van de auteur. Het staat vol met fraaie zinnen, gedachten en metaforen. 'Het meisje dat mijn hart kan vullen met vier seizoenen tegelijk,' om er een van de vele te noemen. Voor dat verhaal hebben we een speciale prijs in het leven geroepen: de Eervolle Vermelding. Net als de winnaars beloond met een boekenbon van boekhandel Dominicanen, en publicatie op de site van Centre Céramique. Het gaat om het verhaal Ontspoord, geschreven door [Bianca Limpens](#)

Het verhaal dat de jury beloont met de derde prijs (een boekenbon van €50 , publicatie op de site van Centre Céramique en een masterclass schrijven door schrijver en columnist Emile Hollman) speelt zich af in Amsterdam. Een illegale vluchteling en een wietplantage spelen er een belangrijke rol in. Het is zeer goed geschreven, wordt strak, trefzeker en beeldend verteld, en is letterlijk tot en met de laatste zin spannend. Het is het verhaal 'Pieter de Hoochstraat 242', geschreven [door Ralph Dassen](#).

De tweede prijs is voor een verhaal dat uitblinkt in humor van de zwartste soort. In het even hilarische als morbide plot, maar ook in de uitspraken van de hoofdpersonen, die zich afvragen of er nog een verwaald biertopje tussen de as van hun overleden vader zit, want met die as is het nogal misgegaan, en met die vader dus ook. 'De dood had een bleke rubberen huls over hem heen getrokken': slechts een van de vele fraaie, trefzekere beschrijvingen. Wat de jury al helemaal knap vond, is dat een verhaal waar we zo om moesten lachen, tegelijk zo'n fraaie emotionele uitsmijter heeft. De tweede prijs is voor 'Asbestemming', geschreven door [Janneke Volkerink](#)

De hoofdrolspelers van de winnaar zijn een oude hit van Michel Sardou, een usb-stick met belastende informatie, een kip die Anja heet en een man die zeker niet de meest sympathieke personage uit deze verhalenwedstrijd is, maar wel een van de meest intrigerende. Een filmisch verhaal, donker en spannend, vol verborgen verlangen, en met de overtuigende twisten van een man die de vrouw die hij begeert vernoemt naar het meest aanhankelijke ras van zijn lievelingsdier, de kip. De winnaar van deze schrijfwedstrijd is het verhaal van [Anne Jules](#).

Hartelijke felicitaties voor onze winnaars, veel plezier van de Dominicanen-boekenbon en een mooie workshop van Emile Hollman gewenst. En veel dank aan alle deelnemers aan deze wedstrijd, voor al het zichtbaar schrijfplezier, en voor de juryleden: leesplezier.